

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 129.424 van 18 maart 2004
in de zaak A. 112.412/XIV-7181**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat J. MORAUX,
 kantoor houdende te 1200 BRUSSEL,
 Neerveldstraat 101/103

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Nepalese nationaliteit, op 3 november 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 14 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op de beschikking van 5 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 16 september 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 november 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. MORAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur G. DESNYDER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 28 juli 2001 en zich vluchteling verklaart op 30 juli 2001; dat op 14 augustus 2001 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 5 oktober 2001 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is, die als volgt is gemotiveerd:

“U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Bhandara (district Chitwan). Sinds 01.01.2055 (Westerse kalender 14.04.1998) zou lid zijn geweest van de studentenvereniging van de Maoïstische partij. Op 09.08.2055 (25.11.1998) zou u secretaris van deze partij zijn geworden. Op 24.08.2057 (09.12.2000) zou u aanwezig zijn geweest op een culturele manifestatie van de vrouwenorganisatie van de Maoïstische partij. De politie zou deze activiteit hebben verstoord en u zou zijn gearresteerd. U zou naar het politiekantoor van Bharatpur zijn gebracht waar u gedurende 2 maanden zou zijn opgesloten. U zou zijn vrijgelaten na ondertekening van een document waarin u beloofde zich niet meer voor de partij te engageren. Op 03.11.2057 (14.02.2001) zou u, tijdens een verwelkomingsprogramma voor nieuwe studenten, nogmaals zijn gearresteerd. U zou samen met een ander lid van ‘Maobadi’, Dhankaji Raj, naar het politiekantoor van Kathmandu zijn meegenomen. Op 01.01.2058 (14.04.2001) zou u dankzij de getuigenis van uw vader en na betaling van 28000 roepies zijn vrijgelaten. Op 24.02.2058 (06.06.2001) zou u, naar aanleiding van het koningsdrama, hebben deelgenomen aan een manifestatie. Tussen de manifestanten zouden zich echter 2 spionnen van de politie hebben bevonden. Enkele demonstranten zouden dit hebben opgemerkt en zouden de anderen op de hoogte hebben gebracht van de aanwezigheid van deze 2 personen. U zou samen met enkele andere demonstranten één van de 2 spionnen hebben aangevallen en zijn benen en armen hebben gebroken. De andere spion zou de politie op de hoogte hebben gebracht van deze aanval en een half uur later zou de politie in het gevecht zijn tussengekomen. U zou onmiddellijk naar uw oom zijn gevlucht waar u via de televisie zou hebben vernomen dat u samen met drie collega’s zou zijn beschuldigd van moordpoging op een politieagent. Na deze nieuwsuitzending zou u naar huis hebben gebeld en zou u vernomen hebben dat de politie reeds de woning was binnengevallen. Aangezien u echter niet aanwezig was, zou de politie uw vader hebben meegenomen naar het politiekantoor. Op 25.02.2058 (07.06.2001) zou u naar Mohendra Nagar zijn gevlucht waar u 1 dag zou hebben verbleven. Daarna zou u naar India (Delhi) gevlucht zijn vanwaaruit u op 13.04.2058 (28.07.2001) via Frankrijk naar België gereisd zou zijn. U vroeg hier asiel aan op 30.07.2001.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen niet kan worden afgeleid dat u door de Nepalese autoriteiten zou zijn geïdendeerd louter wegens uw politiek engagement voor de Maoïstische partij. U werd weliswaar tweemaal door de politie gearresteerd maar zou steeds zonder verdere rechtsgevolgen zijn vrijgelaten. Dat uw vrijlating gepaard diende te gaan met de betaling van smeergeld is eerder toe te schrijven aan de corrupte praktijken van een lokaal politieman dan aan de intentie van de Nepalese overheid om u te vervolgen. Er dient bovendien opgemerkt te worden dat begin augustus 2001 de Nepalese minister van Binnenlandse Zaken het bevel tot vrijlating van alle Maoïstische gedetineerden heeft gegeven en dat dit bevel reeds

kort daarna door de autoriteiten werd opgevolgd ('Nepal : Gouvernement orders release of all detained Maoists', Nepalnews.com website, Kathmandu, in English, 8 august 2001 & 'Nepal to free Maoist rebel leader', BBC News Online, 22 augustus 2001). Verder zijn er sinds 30 augustus 2001 vredesonderhandelingen gestart tussen de verschillende regeringspartijen ('Nepal : Government holds peace talks with guerillas', Xinhua news agency, Beijing, in English 1646 gmt, 30 august 2001 & 'Nepal holds first talk with Maoists' BBC-News Online, 30 augustus 2001). In het licht van deze context waarbij (zelfs belangrijke) leden van de 'Mao Badi' werden vrijgelaten, kan u in de huidige omstandigheden niet aannemelijk maken waarom u als louter sympathisant een vervolging riskeert in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Met betrekking tot de onmiddellijke aanleiding tot uw vlucht, zijnde het feit dat u wordt beschuldigd van poging tot moord op een politieagent omdat u tijdens een demonstratie een politieman zwaar heeft toegetakeld, moet worden aangestipt dat hier louter feiten van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard betreft. U geeft trouwens openlijk toe deze misdaad te hebben begaan. Afgezien van het feit dat u een strafbaar feit hebt gepleegd, kan u niet aannemelijk maken waarom u, in het licht van bovenvermelde ontspanning in de houding van de regering ten opzichte van aanhangers van 'Mao Badi', niet zou kunnen rekenen op een onpartijdige behandeling van uw rechtszaak die u in uw land hoedanook riskeert. Evenmin kan u aannemelijk maken waarom de tegen u uitgesproken straf onevenredig zwaar zou zijn ten opzichte van de door u gepleegde feiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u enkele krantenartikels neer van manifestaties van de partij waaraan u deelnam en enkele foto's van uw deelname aan dergelijke activiteiten.

De door u neergelegde documenten zijn echter niet van die aard dat ze bovenvermelde vaststellingen kunnen wijzigen.”;

2.1. Overwegende dat de tweede verwerende partij in een exceptie de onontvankelijkheid van de vordering opwerpt omdat in het verzoekschrift tot nietigverklaring geen keuze van een taal voor de verhoren is gedaan, in strijd met artikel 20, 4/ juncto artikel 35 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de vreemdelingen;

2.2. Overwegende dat die vermelding van taalkeuze niet op straffe van nietigheid is voorgeschreven door artikel 20 van voormeld koninklijk besluit; dat de exceptie wordt verworpen;

3.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een enig middel de schending opwerpt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij aanvoert dat de commissaris-generaal niet alle door de verzoekende partij bijgebrachte elementen heeft beantwoord, dat de commissaris-generaal stelt dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt waarom zij in geval van terugkeer vervolging zou riskeren doch daarbij geen rekening houdt met het feit dat de verzoekende partij onlangs van haar familie heeft vernomen dat de politie haar vroegere woning geregeld binnenvalt en haar familie heeft opgedragen de verzoekende partij onmiddellijk aan te geven bij haar terugkeer, dat de verzoekende partij vooral omwille van haar actieve deelname aan de Mao Badi werd vervolgd, dat de commissaris-generaal daarmee geen rekening heeft gehouden door te stellen dat de verzoekende partij “louter sympathisant” is, dat de secretaris van een politieke partij méér is dan een sympathisant, dat de commissaris-generaal stelt dat belangrijke leden van de Mao Badi zijn vrijgelaten, dat dergelijke motivering tegenstrijdig is, dat de commissaris-generaal slechts zeer algemene argumenten aanhaalt om te stellen dat de situatie is

geregulariseerd in Nepal doch geen rekening houdt met de arbitraire terechtstellingen die er nog plaatsvinden en die blijken uit de door de verzoekende partij aangebrachte recente informatie van Amnesty International en de Human Rights Watch en dat de bestreden beslissing onvoldoende is gemotiveerd door geen uitleg te verschaffen over die situatie;

3.2. Overwegende dat de tweede verwerende partij wat de middelen betreft in haar memorie van antwoord verwijst naar het verweer van de eerste verwerende partij, doch dat deze laatste geen memorie van antwoord heeft neergelegd;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in de memorie van wederantwoord niets meer aan het middel toevoegt

3.4. Overwegende dat de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet vereist dat in een administratieve rechtshandeling wordt geantwoord op alle argumenten die de bestuurse inroept doch dat het volstaat de bestuurse in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat die bestuurse kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat om de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat de verzoekende partij van deze redenen kennis kon nemen door eenvoudige lezing van de bestreden beslissing; dat de commissaris-generaal niet kon antwoorden en derhalve niet was gehouden te antwoorden op argumenten die de verzoekende partij pas na het nemen van de bestreden beslissing heeft aangebracht, te weten bepaalde inlichtingen die de verzoekende partij van haar familie heeft vernomen en bepaalde internationale verslagen over de algemene toestand in Nepal; dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende is waar wordt overwogen dat de verzoekende partij twee keer werd gearresteerd doch zonder verdere gevolgen is vrijgelaten, dat de betaling van smeergeld die de verzoekende partij zou hebben moeten doen veeleer te wijten is aan het persoonlijk corrupt gedrag van een plaatselijk politieagent dan aan daadwerkelijke vervolging en dat de beschuldiging van poging tot moord van de verzoekende partij op een politieagent, die niet eens wordt betwist, van strafrechtelijke aard is; dat de motivering dat alle Maoïstische gevangenen, waaronder belangrijke leden, vrijgelaten zijn, niet tegenstrijdig is met de overweging dat de verzoekende partij niet méér was dan een sympathisant; dat de verzoekende partij zich blijkens het verhoorverslag van het commissariaat-generaal enkel secretaris van een Maoïstische studentenvereniging te Alfur heeft genoemd doch niet secretaris van de Mao Badi als partij; dat de verzoekende partij met haar beschouwingen over de algemene toestand in Nepal de vaststellingen van de commissaris-generaal dienaangaande niet weerlegt en ze overigens niet op haar individuele situatie betreft; dat de verzoekende partij aldus geen schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen aannemelijk maakt; dat het enige middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegronnd middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart tweeduizend en vier, door:

de HH. C. ADAMS,

M. MILOJKOWIC,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

C. ADAMS.